

Arrest

nr. 349 741 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN NIJVERSEEL
Herpoel 30
1840 LONDERZEEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 17 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. VAN NIJVERSEEL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U, M.M.A.A. ([...]2000), verklaart over de Palestijnse nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische Arabier afkomstig uit Khan Younis, Gaza. Hier woonde u met uw familie in de wijk Al Qarara. U maakte er uw universitaire studies als burgerlijk ingenieur af in juli 2023.

Daar twee van uw maternale ooms in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) verbleven, regelde u een visum om daar te gaan werken vanaf januari 2024. Echter brak op 7 oktober 2023 de oorlog opnieuw uit in Gaza, waardoor u reeds vroeger vertrok op 8 oktober 2023 tegen betaling. U reisde via Egypte naar de VAE en werd er opgevangen door uw ooms.

Aldaar werkte u als ingenieur in het bedrijf van een vriend van uw oom. Uw visum was één maand geldig en de bedoeling was om in de VAE een verblijfsvergunning te regelen, echter was dit niet meer mogelijk voor Palestijnen sinds de start van de oorlog. U werd eerst op een vliegtuig gezet naar Egypte, maar zonder legale toegang, waardoor de Egyptenaren u terug naar de VAE stuurden. Vervolgens reisde u naar Maleisië, waar u een visum voor één maand kreeg, dat u telkens voor een maand kon verlengen. U werkte er online voor architectenbedrijven in Saoedi-Arabië en Qatar en schreef u in aan de universiteit om op basis hiervan een verblijfsvergunning te bekomen, hetgeen u bekam voor één jaar. U studeerde er een master in architectuur beheer. Omdat u als student niet voor open bedrijven kon werken en het online werk niet ideaal was, besloot u te vertrekken uit Maleisië. U reisde na een verblijf van zo'n zes maanden in Maleisië naar Libië. Daar er hier veel bendes actief waren, besloot u al snel om terug te vertrekken. Na zo'n 75 dagen in Libië vloog u naar Turkije. Hier verbleef u ongeveer een maand en regelde uw verdere reis.

U maakte met een smokkelaar de afspraak dat hij u naar Athene zou brengen, daar u aldaar een Egyptenaar kende die u werk en onderdak zou geven. De afspraak was dat u daar twee maanden zou werken en daarna de smokkelaar zou betalen. Uiteindelijk werd u gedwongen om in een bootje te stappen naar Samos en werd u niet naar Athene gebracht. Op het eiland Samos werden uw vingerafdrukken genomen op 3 september 2024 en werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd op 6 september 2024. U verbleef in het opvangcentrum te Samos en kreeg de vluchtelingenstatus toegekend op 7 oktober 2024. U mocht in het opvangcentrum blijven tot u uw documenten ontving, hetgeen een maand later gebeurde. Intussen tijd kreeg u bedreigingen van de smokkelaar daar u hem niet betaald had. Ook werd u op Samos één keer aangevallen door handlangers van de smokkelaar. U ging een klacht indienen bij de politie. De politie raadde u aan om naar Kreta te gaan. Toen u uw verblijfsvergunning en reispaspoort ontving, reisde u dan ook verder naar Kreta. Hier werkte u bij een Egyptenaar in de bouwsector en kreeg ook onderdak van hem. Echter werd u op Kreta opnieuw bedreigd door de smokkelaar en werd u ook hier eens aangevallen door zijn handlangers. De smokkelaar had ondertussen geen interesse meer in uw geld, maar wilde u gewoon het leven zuur maken. Hij dreigde ermee om uw naam en foto aan de Griekse politie te geven en te zeggen dat u een smokkelaar bent, waarna u opgepakt zou worden en in de gevangenis zou belanden.

U besloot dat het beter was om Griekenland te verlaten en reisde op 25 november 2024 naar België. Hier diende u een verzoek in op 27 november 2024. Bij een terugkeer naar Griekenland vreest u de smokkelaar.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort, identiteitskaart en geboorteakte, de registratie van u en uw familie bij UNRWA, uw Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort, bewijs van uw Griekse simkaart, uw klacht bij de Griekse politie, en enkel foto's van Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u noch bij de dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal (CGVS) elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. U verklaart gezond te zijn. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk bijkomende informatie van de Griekse autoriteiten (zie blauwe map), alsook uit uw verklaringen (Verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, p. 2), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. Uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot 6 oktober 2027 en uw Grieks vluchtelingenpaspoort tot 28 oktober 2029. Hoewel u er op het CGVS niet zeker van leek te zijn gaf u bij de DVZ op ondubbelzinnige wijze aan dat u ook over een Grieks fiscaal identificatienummer (AFM) beschikt (CGVS, p. 13, DVZ, bijkomende vragen M-status Griekenland).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten

uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 661⁴ dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 661⁴ de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op

https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties van erbarmelijke levensomstandigheden, incident(en) met (een) derde(n), een éénmalige of eerder aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten,..., moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context.

Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

U verklaarde dat u bij een terugkeer naar Griekenland een vrees dient te koesteren voor de smokkelaar die u van Turkije naar Griekenland bracht (CGVS, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen.

Verschillende tegenstrijdige en niet doorleefde elementen dienen opgemerkt te worden. Vooreerst is de deal die u volgens uw verklaringen zou gemaakt hebben met de smokkelaar allerm minst aannemelijk. U gaf aan dat u 'niets had' waardoor u de afspraak maakte met de smokkelaar dat u na twee maanden werken in Athene

hem zou betalen (CGVS, p. 10). Echter had u uw twee maternale ooms in de VAE die u ondersteunden, en had u eveneens een vriend in Frankrijk die u geld kon lenen (CGVS, p. 12, 16). Dat u dan ook niets zou gehad hebben en dergelijke deal zou aangegaan zijn met de smokkelaar strookt op geen enkele manier. Zeker daar u in Griekenland zelf tegen de smokkelaar zou gezegd hebben dat geld het probleem niet is, dat uw oom in de Emiraten is en jullie de smokkelaar 4000 of 5000 euro konden geven (CGVS, p. 15). U maakt het dan ook geenszins geloofwaardig dat u geen 2000 euro kon voorzien voor desbetreffende oversteek gezien uw ondersteunend netwerk. Ook doet het de wenkbrauwen fronsen dat de smokkelaar dergelijke onzekere deal zou sluiten. Zo heeft de smokkelaar immers geen enkele garantie dat u na aankomst in Griekenland effectief zou betalen, noch dat u na twee maanden plotseling wel voldoende geld bijeengekregen zou hebben om u aan de afspraak te houden. Dat de smokkelaar bijgevolg dit risico zou nemen, de Turken dubbel zo veel zou betalen louter om u deze opportuniteit te kunnen geven, houdt geen steek. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan deze gehele vermeende deal met de smokkelaar.

Voorts kunnen ook uw verdere verklaringen inzake deze vermeende problemen niet overtuigen. Vooreerst baseert u zich louter op blote beweringen wat betreft deze vermeende bedreigingen. U legt geen enkele begin van bewijs hiervan voor. Nochtans zou u evenzeer via WhatsApp bedreigd geweest zijn, hetgeen toch makkelijk aan te tonen zou zijn. Dat u er dan ook niet in slaagt ook maar enige bewijzen hiervan voor te leggen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen danig. Tevens is het ten eerste opmerkelijk dat u op het eiland Samos geenszins aanstalten maakte om uw schulden af te lossen. Nochtans had u het geld ervoor, was u weliswaar niet in Athene, maar wel overgebracht naar Griekenland, en zou u bedreigingen gekregen hebben. Waarom u bijgevolg niet gewoon betaalde, zodat alle problemen van de baan zouden zijn, klaart u geenszins uit. Zelfs nadat u op Samos werd aangevallen door handlangers van de smokkelaar leek u geenszins over te gaan tot een betaling van uw schulden. Indien de bedreigingen en aanvallen van de smokkelaar echter danig zwaarwichtig zouden geweest zijn dat u niet langer in Griekenland kon verblijven, houdt het geen steek dat u niet eerder uw schulden zou terugbetalen. Dat u uw eigen leven dermate op het spel zou gezet hebben, strookt niet. Verder haalde u aan dat u op Kreta dan wel aanbood om te betalen, maar dat de smokkelaar toen uw geld niet meer wilde (CGVS, p. 15). Het raakt echter kant noch wal dat de smokkelaar uw geld niet meer zou aannemen en louter u het leven zuur zou willen maken. Het ene sluit immers het andere allerminst uit. Bovendien bood u aan om 4000 of 5000 euro te betalen, hetgeen het dubbele en meer is. Het is dan ook weinig aannemelijk dat de smokkelaar uw geld niet zou aannemen. Zeker daar hij u daarna nog steeds het leven kan zuur maken. Dergelijke voorstelling van de feiten doet dan ook grote twijfel rijzen. Daarnaast zou de smokkelaar nog gedreigd hebben om u aan te geven bij de Griekse politie als mensensmokkelaar (CGVS, p. 15). Opnieuw betreft dit een blote bewering die u geenszins staaft. Daarnaast impliceert hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden. Dit betekent dat er kan vanuit gegaan worden dat de Griekse autoriteiten bij dergelijke beschuldigingen een correct onderzoek zouden voeren, waarbij u een correcte toegang zou kennen tot het rechtssysteem en een advocaat om uw onschuld te bewijzen. Dat de Griekse politie maar al te graag een mensensmokkelaar oppakt en mensen onmiddellijk zou geloven indien ze u hiervan zouden beschuldigen, is een blote bewering die weinig waarachtigheid kent. Bovendien dringt de vaststelling zich op dat indien de smokkelaar u werkelijk wilde aangeven bij de politie, hij reeds alle kansen had u te treffen. U wendde zich tijdens uw verblijf in Griekenland volgens uw verklaringen meerdere malen tot de Griekse autoriteiten. Zo ging u een klacht indienen bij de politie nadat u aangevallen werd op Samos (CGVS, p. 11).

Evenzeer op Samos kreeg u van de politie uw verblijfsdocumenten in handen en gaven ze u zelfs de goeie raad om naar Kreta te vertrekken (CGVS, p. 12). Ook op Kreta stelde u dat u een klacht indiende bij de politie nadat u een tweede maal aangevallen werd (CGVS, p. 12). Op geen enkel moment tijdens een contact met de politie haalden zij ook maar enige beschuldiging aan uw adres aan, noch kende u enige problemen (CGVS, p. 16). U toont wederom niet aan dat u uw rechten in Griekenland niet geëerbiedigd zouden worden, noch dat u bij een terugkeer naar Griekenland een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. Volledigheidshalve werpt het CGVS nog op dat het alle verbeelding tart dat u de gegevens van uw ooms in de VAE en van uw familie in Gaza zomaar doorgaf aan de smokkelaar (CGVS, p. 15). U stelde dat hij op die manier hen kon contacteren voor het geld. Dat u hem uw ooms zou laten contacteren in de VAE, waar het geld zat weliswaar, kent nog enige logica, maar overtuigt evenzeer weinig. Zo brengt u uw ooms immers in gevaar en kan de smokkelaar gewoon kijken of u effectief geld zou betalen, waarna direct duidelijk zou zijn of u de waarheid vertelde of niet. Dat hij uw familie daarvoor zou moeten contacteren, doet bevreemdend aan. Dat u de smokkelaar daarbovenop ook de gegevens van uw familie in Gaza zou geven, houdt geen steek. U stelt dat de smokkelaar zeer veel Palestijnen kent. Bijgevolg brengt u uw familie in Gaza danig in gevaar. Evengoed begint hij immers uw familie te bedreigen of laat hij hen aanvallen. Zeker gezien het gewelddadige en wraaklustige karakter van deze smokkelaar dat u volgens uw verklaringen zelf aan levende lijve mocht ervaren, is het allerminst geloofwaardig dat u de gegevens van uw familie zou geven en hen bijgevolg danig in gevaar zou brengen.

Wat betreft uw vermeende online klacht bij de politie op Samos die u voorlegde, dient opgemerkt te worden dat dit een kopie betreft. Een kopie is echter weinig betrouwbaar, daar die met enig digitaal knip- en plakwerk eenvoudig kan worden vervalst of met een digitale tekstverwerker zelfs kan worden opgesteld. Bovendien kan van deze kopie geenszins afgeleid worden op welk online portaal u deze vermeende klacht indiende, noch op welke datum. Dit document toont op geen enkele manier aan dat deze klacht effectief ingediend werd. Daarnaast kan de inhoud van deze aangifte niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Dergelijke aangifte wordt bovendien opgesteld op basis van eigen verklaringen, en ieder kan verklaringen wat hij wil, hetgeen tot gevolg heeft dat zulk document enige objectieve bewijsgrond mist. Inzake deze aangifte stelt het CGVS dat u hiermee geen persoonlijke vrees voor vervolging hebt aangetoond.

Waar u vaagweg nog verwees naar het feit dat u in Griekenland niet kunt werken voor Arabieren, zodat de smokkelaar u niet kan vinden, en dus voor Grieken zou moeten werken, waardoor u minstens zes maanden nodig zou hebben om de taal te leren en bijgevolg geen inkomsten zou hebben, dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende problemen met de smokkelaar. Bijgevolg kan niet ingezien worden waarom u niet voor Arabieren zou kunnen werken in Griekenland. Bovendien kunt u evenzeer voor Griekse werknemers aan de slag gaan en zou u ondertussen de Griekse taal kunnen leren om uw kansen op de arbeidsmarkt louter te verhogen. U dient hiertoe natuurlijk de nodige stappen te zetten. U toont op geen enkele manier aan dat dit met uw opgeleid profiel een probleem met zich mee zou brengen.

Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had en heeft. Voor uw komst naar Griekenland reisde u reeds van Gaza naar de Verenigde Arabische Emiraten, waar u werkte verbleef bij uw maternale ooms (CGVS, p.8). Vervolgens ging u naar Maleisië waar u zowel studeerde als werkte (CGVS, p.9). Hierna verbleef u nog zo'n tweeënhalve maand in Libië waar u een verblijfsvergunning voor Turkije bekwam om daarna nog een maand in Turkije te verblijven, waar u in Istanbul bij een vriend verbleef (CGVS, p. 10). Voor de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland verbleef u de hele tijd op het eiland Samos en werkte u kort even in de olivenpluk (CGVS, p. 11, 13). Na de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland ging u naar Kreta, waar u werkte in de bouwsector voor een Egyptenaar en onderdak bij hem kreeg (CGVS, p. 12). Vervolgens reisde u nog naar Athene om van daar naar België te vliegen (CGVS, p. 13). Op geen enkel moment verbleef u in Griekenland zonder onderdak. Ook had u onmiddellijk werk en dit tot uw vertrek aldaar. Verder kon u rekenen op financiële ondersteuning. Zo verblijven uw ooms in de Verenigde Arabische Emiraten en kunt u rekenen op hun steun (CGVS, p. 5, 16). Ook kon u rekenen op een vriend van u die in Frankrijk verblijft. Hij linkte zijn bankkaart aan uw telefoon om uw verplaatsing van Samos naar Kreta te financieren (CGVS, p. 12). Ook hielp hij u met uw reis naar België (CGVS, p. 16). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen of over onvoldoende middelen zou beschikken om bij een terugkeer naar Griekenland moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uit objectieve informatie bovendien blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had - zoals u ook aangaf bij de DVZ - waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and

socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>.

Verder verklaart u niet over een AMKA te beschikken (CGVS, p. 13, DV Z, bijkomende vragen M-status Griekenland).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR 2023-Update.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03 RSA BIP.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: <https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03 RSA BIP.pdf>). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR 2023-Update.pdf>; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : <https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH BROCHURE.pdf>).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw Palestijnse geboorteakte, identiteitskaart, paspoort en UNRWA-registratie staven louter uw identiteit, hetgeen hier niet betwist wordt. De foto's inzake de situatie in Gaza en die van uw familie aldaar staan los van de beoordeling met betrekking tot uw vrees ten aanzien van Griekenland. Uw Griekse verblijfsvergunning, reispaspoort en het bewijs van een Griekse simkaart leveren verder een bewijs voor uw verkregen internationale bescherming in Griekenland en het gegeven dat u er de nodige rechten kunt doen uitoefenen. De registratie van uw online klacht bij de Griekse politie werd supra reeds besproken. Deze kopie levert weinig bewijswaarde, is gebaseerd op uw eigen verklaringen en toont geenszins aan dat u in Griekenland uw rechten niet kunt uitoefenen, noch dat u er een vrees voor vervolging dient te koesteren.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.

Beoordeling

2.1. In het verzoekschrift voert verzoeker volgende schendingen aan:

“De bestreden beslissing vormt een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en maakt een grove schending van artikel 3 van het EVRM.

Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Vooreerst wijst verzoeker op de situatie van statushouders in Griekenland en verwijst hij naar landeninformatie dienaangaande. Volgens verzoeker is het duidelijk dat de situatie in Griekenland voor terugkeerders, houders van internationale bescherming, hen blootstelt aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Hij wijst erop dat hij aangaf dat de rechten van internationaal beschermden in Griekenland helemaal niet dezelfde zijn als deze van de eigen Griekse bevolking en dat bv. statushouders vooreerst uitgesloten worden van de mogelijkheid tot gezinshereniging.

Verzoeker benadrukt dat de toestand nog erger is voor diegenen die Griekenland verlieten en terugkerende statushouders zijn, nu zij wat zij aan netwerk konden uitbouwen verloren door het tijdsverloop dat zij in het buitenland, *in casu* België verbleven. Hij stelt dat zijn situatie verslechtert doordat verweerder de termijnen niet naleeft die door de wetgever gesteld worden aan een onontvankelijkheidsverklaring. Hij betoogt dat het in die omstandigheden niet opgaat – ook al zouden de wettelijke termijnen enkel termijnen van orde zijn – *quod non* – om een dossier zo lang te laten liggen om het dan vervolgens alsnog onontvankelijk te verklaren. Hij voegt eraan toe dat het tijdsverloop zeker zoals *in casu* gecombineerd met de vaststelling dat er geen aanleiding is om het vermoeden van bescherming in een andere lidstaat conform het GEAS-principe te laten spelen, maakt dat de onontvankelijkheidsbeslissing die *in casu* genomen werd niet gevolgd kan worden. Verzoeker vraagt dat zijn verzoek onontvankelijk zou verklaard worden.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de toegang tot werk, tot taallessen, tot sociale zekerheid en gezondheidszorg in Griekenland. Hij stelt, onder verwijzing naar landeninformatie, dat noch de medische noch de psychologische hulp en bijstand beschikbaar en/of toegankelijk is in Griekenland. Hij wijst tevens naar landeninformatie inzake de moeilijkheden voor het verkrijgen van documenten in Griekenland. Verzoeker meent dat ingeval van terugkeer naar Griekenland het verre van zeker is dat zijn documenten nog geldig zullen zijn. Verzoeker gaat onder verwijzing naar landeninformatie in op de administratieve stappen die dienen ondernomen te worden in Griekenland om er verblijfsdocumenten te hernieuwen. Vervolgens wijst hij op de problematiek van de kennis van de taal en citeert hij uit landeninformatie dienaangaande.

Verzoeker betoogt dat de Belgische asielinstanties zijn verzoek om internationale bescherming dienen te onderzoeken ten aanzien van zijn land van herkomst. Hij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie ter onderbouwing. Verzoeker wijst erop dat hij UNRWA-vluchteling is, benadrukt dat hij Palestijn is en verwijst naar een veelheid aan landeninformatie inzake de situatie in Gaza. Verzoeker besluit dat, gezien niet betwist wordt dat hij afkomstig is uit Gaza, er dan ook aanleiding is verzoeker te erkennen als vluchteling, minstens hem het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota d.d. 3 februari 2026 neer, waarbij hij stuk 1 voegt; dit betreft “Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS”.

De gevoegde stukken 2 – 7 betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota d.d. 11 februari 2026 neer, waarin hij middels URL verwijst naar (landen)informatie inzake Griekenland en Gaza.

2.4. Verweerder brengt op 12 februari 2026 een aanvullende nota bij. Deze nota bevat een repliek op de aanvullende nota van verzoeker van 11 februari 2026. Verweerder stelt onder meer: *“Verweerder vindt hier aldus geen weerslag in van de stelling dat er een actieve AMKA noodzakelijk is om een AMA nummer te verkrijgen, net zomin als de stelling dat een AMA nummer nodig is om te kunnen werken in Griekenland.”*

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake de situatie in Griekenland en waarbij hij de volgende stukken voegt:

- “1. LETTER van de Griekse NGO’s dd. 19/11/2025 aan de CGVS mbt de nota Aide aux Migrants*
- 2. Brief gestuurd naar confrater LAHAYE door de RSA – Me Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegen (RSA), dd. 16.01.2026;*
- 3. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023”.*

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).*

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 27 november 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 2 juli 2025. De bestreden beslissing dateert van 6 augustus 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren .

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoonde dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 7 oktober 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 6 oktober 2027 en zijn Grieks vluchtelingenpaspoort tot 28 oktober 2029 (administratief dossier, groene map documenten, ADET en Grieks reispaspoort; administratief dossier, blauwe map landeninformatie, informatie Griekse autoriteiten; verklaring DVZ, vraag 23; NPO, p. 2).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Uit het enkele feit dat hij “*geen legale verblijfplaats*” meer heeft in Griekenland, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die

strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreckte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit

een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de grote hoeveelheid ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

12. Verzoeker, een vijfentwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET) tot 6 oktober 2027, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstrekken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande op goede gronden:

“Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uit objectieve informatie bovendien blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had - zoals u ook aangaf bij de DVZ - waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de

gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Verder verklaart u niet over een AMKA te beschikken (CGVS, p. 13, DV Z, bijkomende vragen M-status Griekenland).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece — Access to healthcare*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; *Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)* van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece - Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op het gebrek aan huisvesting, werkgelegenheid, taallessen, ondersteuning en gezondheidszorg en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

"U verklaarde dat u bij een terugkeer naar Griekenland een vrees dient te koesteren voor de smokkelaar die u van Turkije naar Griekenland bracht (CGVS, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen.

Verschillende tegenstrijdige en niet doorleefde elementen dienen opgemerkt te worden. Vooreerst is de deal die u volgens uw verklaringen zou gemaakt hebben met de smokkelaar allerm minst aannemelijk. U gaf aan dat u 'niets had' waardoor u de afspraak maakte met de smokkelaar dat u na twee maanden werken in Athene hem zou betalen (CGVS, p. 10).

Echter had u uw twee maternale ooms in de VAE die u ondersteunden, en had u eveneens een vriend in Frankrijk die u geld kon lenen (CGVS, p. 12, 16). Dat u dan ook niets zou gehad hebben en dergelijke deal zou aangegaan zijn met de smokkelaar strookt op geen enkele manier. Zeker daar u in Griekenland zelf tegen de smokkelaar zou gezegd hebben dat geld het probleem niet is, dat uw oom in de Emiraten is en jullie de smokkelaar 4000 of 5000 euro konden geven (CGVS, p. 15). U maakt het dan ook geenszins geloofwaardig dat u geen 2000 euro kon voorzien voor desbetreffende oversteek gezien uw ondersteunend netwerk. Ook doet het de wenkbrauwen fronsen dat de smokkelaar dergelijke onzekere deal zou sluiten. Zo heeft de smokkelaar immers geen enkele garantie dat u na aankomst in Griekenland effectief zou betalen, noch dat u na twee maanden plotseling wel voldoende geld bijeengekregen zou hebben om u aan de afspraak te houden. Dat de smokkelaar bijgevolg dit risico zou nemen, de Turken dubbel zo veel zou betalen louter om u deze opportuniteit te kunnen geven, houdt geen steek. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan deze gehele vermeende deal met de smokkelaar.

Voorts kunnen ook uw verdere verklaringen inzake deze vermeende problemen niet overtuigen. Vooreerst baseert u zich louter op blote beweringen wat betreft deze vermeende bedreigingen. U legt geen enkele begin van bewijs hiervan voor. Nochtans zou u evenzeer via WhatsApp bedreigd geweest zijn, hetgeen toch makkelijk aan te tonen zou zijn. Dat u er dan ook niet in slaagt ook maar enige bewijzen hiervan voor te leggen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen danig. Tevens is het ten eerste opmerkelijk dat u op het eiland Samos geenszins aanstalten maakte om uw schulden af te lossen. Nochtans had u het geld ervoor, was u weliswaar niet in Athene, maar wel overgebracht naar Griekenland, en zou u bedreigingen gekregen hebben. Waarom u bijgevolg niet gewoon betaalde, zodat alle problemen van de baan zouden zijn, klaart u geenszins uit. Zelfs nadat u op Samos werd aangevallen door handlangers van de smokkelaar leek u geenszins over te gaan tot een betaling van uw schulden. Indien de bedreigingen en aanvallen van de smokkelaar echter danig zwaarwichtig zouden geweest zijn dat u niet langer in Griekenland kon verblijven, houdt het geen steek dat u niet eerder uw schulden zou terugbetalen. Dat u uw eigen leven dermate op het spel zou gezet hebben, strookt niet. Verder haalde u aan dat u op Kreta dan wel aanbood om te betalen, maar dat de smokkelaar toen uw geld niet meer wilde (CGVS, p. 15). Het raakt echter kant noch wal dat de smokkelaar uw geld niet meer zou aannemen en louter u het leven zuur zou willen maken. Het ene sluit immers het andere allerm minst uit. Bovendien bood u aan om 4000 of 5000 euro te betalen, hetgeen het dubbele en meer is. Het is dan ook weinig aannemelijk dat de smokkelaar uw geld niet zou aannemen. Zeker daar hij u daarna nog steeds het leven kan zuur maken. Dergelijke voorstelling van de feiten doet dan ook grote twijfel rijzen. Daarnaast zou de smokkelaar nog gedreigd hebben om u aan te geven bij de Griekse politie als mensensmokkelaar (CGVS, p. 15). Opnieuw betreft dit een blote bewering die u geenszins staaft. Daarnaast impliceert hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden. Dit betekent dat er kan vanuit gegaan worden dat de Griekse autoriteiten bij dergelijke beschuldigingen een correct onderzoek zouden voeren, waarbij u een correcte toegang zou kennen tot het rechtssysteem en een advocaat om uw onschuld te bewijzen. Dat de Griekse politie maar al te graag een mensensmokkelaar oppakt en mensen onmiddellijk zou geloven indien ze u hiervan zouden beschuldigen, is een blote bewering die weinig waarachtigheid kent. Bovendien dringt de vaststelling zich op dat indien de smokkelaar u werkelijk wilde aangeven bij de politie, hij reeds alle kansen had u te treffen. U wendde zich tijdens uw verblijf in Griekenland volgens uw verklaringen meerdere malen tot de Griekse autoriteiten. Zo ging u een klacht indienen bij de politie nadat u aangevallen werd op Samos (CGVS, p. 11). Evenzeer op Samos kreeg u van de politie uw verblijfsdocumenten in handen en gaven ze u zelfs de goeie raad om naar Kreta te vertrekken (CGVS, p. 12). Ook op Kreta stelde u dat u een klacht indiende bij de politie nadat u een tweede maal aangevallen werd (CGVS, p. 12). Op geen enkel moment tijdens een contact met de politie haalden zij ook maar enige beschuldiging aan uw adres aan, noch kende u enige problemen (CGVS, p. 16). U toont wederom niet aan dat u uw rechten in Griekenland niet geëerbiedigd zouden worden, noch dat u bij een terugkeer naar Griekenland een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. Volledigheidshalve werpt het CGVS nog op dat het alle verbeelding tart dat u de gegevens van uw ooms in de VAE en van uw familie in Gaza zomaar doorgaf aan de smokkelaar (CGVS, p. 15). U stelde dat hij op die manier hen kon contacteren voor het geld. Dat u hem uw ooms zou laten contacteren in de VAE, waar het geld zat weliswaar, kent nog enige logica, maar overtuigt evenzeer weinig. Zo brengt u uw ooms immers in gevaar en kan de smokkelaar gewoon kijken of u effectief geld zou betalen, waarna direct duidelijk zou zijn of u de waarheid vertelde of niet. Dat hij uw familie daarvoor zou moeten contacteren, doet bevreemdend aan. Dat u de smokkelaar daarbovenop ook de gegevens van uw familie in Gaza zou geven, houdt geen steek. U stelt dat de smokkelaar zeer veel Palestijnen kent. Bijgevolg brengt u uw familie in Gaza danig in gevaar. Evengoed begint hij immers uw familie te bedreigen of laat hij hen aanvallen.

Zeker gezien het gewelddadige en wraaklustige karakter van deze smokkelaar dat u volgens uw verklaringen zelf aan levende lijve mocht ervaren, is het allerm minst geloofwaardig dat u de gegevens van uw familie zou geven en hen bijgevolg danig in gevaar zou brengen.

Wat betreft uw vermeende online klacht bij de politie op Samos die u voorlegde, dient opgemerkt te worden dat dit een kopie betreft. Een kopie is echter weinig betrouwbaar, daar die met enig digitaal knip- en plakwerk eenvoudig kan worden vervalst of met een digitale tekstverwerker zelfs kan worden opgesteld. Bovendien kan van deze kopie geenszins afgeleid worden op welk online portaal u deze vermeende klacht indiende, noch op welke datum. Dit document toont op geen enkele manier aan dat deze klacht effectief ingediend werd. Daarnaast kan de inhoud van deze aangifte niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Dergelijke aangifte wordt bovendien opgesteld op basis van eigen verklaringen, en ieder kan verklaringen wat hij wil, hetgeen tot gevolg heeft dat zulk document enige objectieve bewijsgrond mist. Inzake deze aangifte stelt het CGVS dat u hiermee geen persoonlijke vrees voor vervolging hebt aangetoond.

Waar u vaagweg nog verwees naar het feit dat u in Griekenland niet kunt werken voor Arabieren, zodat de smokkelaar u niet kan vinden, en dus voor Grieken zou moeten werken, waardoor u minstens zes maanden nodig zou hebben om de taal te leren en bijgevolg geen inkomsten zou hebben, dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende problemen met de smokkelaar. Bijgevolg kan niet ingezien worden waarom u niet voor Arabieren zou kunnen werken in Griekenland. Bovendien kunt u evenzeer voor Griekse werknemers aan de slag gaan en zou u ondertussen de Griekse taal kunnen leren om uw kansen op de arbeidsmarkt louter te verhogen. U dient hiertoe natuurlijk de nodige stappen te zetten. U toont op geen enkele manier aan dat dit met uw opgeleid profiel een probleem met zich mee zou brengen.”

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij in Griekenland geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de Griekse autoriteiten. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 7 oktober 2024 de vluchtelingenstatus verkreeg en op 25 november 2024 naar België reisde. Gelet op de hoger geciteerde motivering in de bestreden beslissing maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij Griekenland diende te verlaten omwille van problemen met de smokkelaar. Verzoeker verbleef aldus slechts anderhalve maand in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Daarenboven kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen, alsook dat hij beroep kan doen op een netwerk. Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel verweer tegen de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande, waarin op goede gronden het volgende wordt gesteld:

“Bovendien blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had en heeft. Voor uw komst naar Griekenland reisde u reeds van Gaza naar de Verenigde Arabische Emiraten, waar u werkte verbleef bij uw maternale ooms (CGVS, p.8). Vervolgens ging u naar Maleisië waar u zowel studeerde als werkte (CGVS, p.9). Hierna verbleef u nog zo’n tweeënhalve maand in Libië waar u een verblijfsvergunning voor Turkije bekwam om daarna nog een maand in Turkije te verblijven, waar u in Istanbul bij een vriend verbleef (CGVS, p. 10). Voor de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland verbleef u de hele tijd op het eiland Samos en werkte u kort even in de olijvenpluk (CGVS, p. 11, 13).

Na de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland ging u naar Kreta, waar u werkte in de bouwsector voor een Egyptenaar en onderdak bij hem kreeg (CGVS, p. 12). Vervolgens reisde u nog naar Athene om van daar naar België te vliegen (CGVS, p. 13). Op geen enkel moment verbleef u in Griekenland zonder onderdak. Ook had u onmiddellijk werk en dit tot uw vertrek aldaar. Verder kon u rekenen op

financiële ondersteuning. Zo verblijven uw ooms in de Verenigde Arabische Emiraten en kunt u rekenen op hun steun (CGVS, p. 5, 16). Ook kon u rekenen op een vriend van u die in Frankrijk verblijft. Hij linkte zijn bankkaart aan uw telefoon om uw verplaatsing van Samos naar Kreta te financieren (CGVS, p. 12). Ook hielp hij u met uw reis naar België (CGVS, p. 16). Uit bovenstaande vaststellingen dient er besloten te worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen of over onvoldoende middelen zou beschikken om bij een terugkeer naar Griekenland moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden als persoon die er internationale bescherming geniet.”

Nu verzoeker zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet bijzonder korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonst.

15. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status.

Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar de situatie in Gaza niet dienstig.

Nu het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS